ਅਧਿਆਇ 31

ਅੱਯੂਬ ਦੇ ਨੈਤਿਕ ਜੀਵਨ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

ਸੈਮੂਏਲ ਕੌਕਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, "ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਅਧਿਆਇ ਸਾਰੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪਿਆਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਅਤੇ ਵਹਿਣ ਤਣਾਅ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਇਹ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।"[1] ਇਹ ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਪਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪਾਤਰਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਕਥਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਹੈ। ਫ੍ਰਾਂਸਿਸ ਆਈ. ਐਂਡਰਸਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਅਨਮੋਲ ਨੇਮ 'ਅੱਯੂਬ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ' ਢੁਕਵੀਂ ਵਰਤੋਂ ਹੈ (ਆਇਤ 40)। ਇਹ ਇਕ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਇਕਰਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਇਹ ਸੌਂਹ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਧੀ ਪੁਰਾਣੇ ਨਿਆਂ-ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ।"[2]

ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਅੱਯੂਬ ਦਾ ਨੇਮ (31:1-4)

1ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਨੇਮ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਕੁਆਰੀ ਉੱਤੇ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੱਖ ਮਟਕਾਵਾਂ? 2ਕਿਹੜਾ ਭਾਗ ਉੱਪਰੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ, ਅਤੇ ਕਿਹੜੀ ਮਿਰਾਸ ਉਚਿਆਈ ਤੋਂ ਸਰਬ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਵੱਲੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ? 3ਕੀ ਕੁਧਰਮੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਬਿਪਤਾ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਕੁਧਰਮੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਨਾਸ ਨਹੀਂ? 4ਕੀ ਉਹ ਮੇਰਾ ਰਾਹ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦਾ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸਭ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਗਿਣਦਾ?

ਆਇਤਾਂ 1-3. ਨੇਮ (בְּרִית, *ਬੀਰਿਥ)* ਦੋ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਇਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਮੰਨ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। **ਕੀਤਾ** (כָּרַת, *ਕਰਥ)* ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਵਧੇਰੇ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਨੁਵਾਦ "ਕੱਟਣਾ" ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। "ਨੇਮ ਕੱਟਣਾ" ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨੇਮ ਦੀਆਂ ਰਸਮਾਂ ਵਿਚ ਬਲੀਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪਸ਼ੂਆਂ ਨੂੰ ਕੱਟਣ ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ (ਉਤਪਤ 15:10, 18; ਯਿਰਮਿਯਾਹ 34:18)।[3] ਅੱਯੂਬ ਸਮਝ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅੱਖਾਂ "ਦਿਲ ਦਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰ" ਸਨ (ਉਤਪਤ 3:6; 2 ਸਮੂਏਲ 11:2; ਮੱਤੀ 5:28)।[4] ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ **ਅੱਖਾਂ** ਨਾਲ **ਕੁਆਰੀ** ਦੀ ਲਾਲਸਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਇਹ ਆਇਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਯੂਸੁਫ਼ ਦੇ ਨੇਕ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪੋਟੀਫ਼ਰ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੁਆਰਾ ਪਰਤਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਜਿਨਸੀ ਗੁਨਾਹ ਲਈ ਭਰਮਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੈਂ ਐੱਡੀ ਵੱਡੀ ਬੁਰਿਆਈ ਅਤੇ ਪਾਪ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਵੇਂ ਕਰਾਂ?" (ਉਤਪਤ 39:9)। ਹਰਾਮਕਾਰੀ ਅਤੇ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਨਾ ਸਿਰਫ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਸਾਥੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਪ ਹਨ, ਬਲਕਿ

ਖੁਦ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਪਾਪ ਹਨ! ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਲਈ **ਬਿਪਤਾ** ਅਤੇ **ਨਾਸ** ਲੈ ਕੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਅਜਿਹੇ **ਕੁਕਰਮ** ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਹਨ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਸਜ਼ਾ ਪਾਪੀ ਦਾ **ਭਾਗ** ਅਤੇ **ਮਿਰਾਸ** ਹੈ (20:29; 24:18; 27:13 ਤੇ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵੇਖੋ)।

ਆਇਤ 4. ਕੀ ਉਹ ਮੇਰਾ ਰਾਹ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦਾ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸਭ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਗਿਣਦਾ? ਅੱਯੂਬ ਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸ ਦੀ ਸੋਚ ਅਤੇ ਕੰਮ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਸੀ (14:16; ਵੇਖੋ 34:21; ਜ਼ਬੂਰਾਂ 33:13-15; 119:168; 139:1-4)। ਇਬਰਾਨੀਆਂ ਦੇ ਲੇਖਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਦੀ ਕੋਈ ਵਸਤ ਉਸ ਤੋਂ ਲੁਕੀ ਹੋਈ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਜਿਹ ਨੂੰ ਅਸਾਂ ਲੇਖਾ ਦੇਣਾ ਹੈ ਉਹ ਦੇ ਨੇਤਰਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਨੰਗੀਆਂ ਅਤੇ ਖੁਲ੍ਹੀਆਂ ਪਈਆਂ ਹਨ" (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 4:13)।

ਅੱਯੂਬ ਦੀ ਖਰਿਆਈ (31:5-8)

[5]ਜੇ ਮੈਂ ਵਿਅਰਥ ਨਾਲ ਚੱਲਿਆ ਹੋਵਾਂ, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਪੈਰ ਧੋਖੇ ਵੱਲ ਦੌੜਿਆ ਹੋਵੇ, -
[6]ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਧਰਮ ਤੁਲਾ ਉੱਤੇ ਤੋਲੇ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮੇਰੀ ਖਰਿਆਈ ਨੂੰ ਜਾਣੇ। [7]ਜੇ ਮੇਰਾ
ਕਦਮ ਕੁਰਾਹੇ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖੀਆਂ ਦੇ ਮਗਰ ਚੱਲਿਆ ਹੋਵੇ,
ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਹੱਥਾਂ ਤੇ ਕੋਈ ਦਾਗ਼ ਲੱਗਾ ਹੋਵੇ, [8]ਤਾਂ ਮੈਂ ਬੀਜਾਂ ਪਰ ਦੂਜਾ ਖਾਵੇ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ
ਪੈਦਾਵਾਰ ਪੁੱਟੀ ਜਾਵੇ।

ਆਇਤਾਂ 5, 6. ਇਹ ਆਇਤਾਂ ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਵਿਚ ਕਈ ਪਹਿਲੇ ਸ਼ਰਤਬੰਦ ("ਜੇ ... ਤਾਂ") ਕਥਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। **ਚੱਲਿਆ** ਅਤੇ **ਕਦਮ** ਸ਼ਬਦ ਆਇਤ 4 ਵਿਚ "ਰਾਹਾਂ" ਅਤੇ "ਕਦਮਾਂ" ਦੇ ਸਮਾਨ ਹਨ ਅਤੇ ਅੱਯੂਬ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਢੰਗ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ **ਵਿਅਰਥ** ਜਾਂ **ਧੋਖੇ** ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ। "ਵਿਅਰਥ" (שָׁוְא, *ਸ਼ਾਅ)* ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਫਜ਼ੂਲ ਜਾਂ ਸਮਗਰੀ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਗਲਤ ਬੇਤੁਕੀ ਗੱਲਬਾਤ ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਝੂਠੀ ਗਵਾਹੀ (ਕੂਚ 23:1) ਅਤੇ ਹਿੰਸਕ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵੱਲੋਂ ਝੂਠ (ਜ਼ਬੂਰ 144:8)। ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਝੂਠੀ ਬੰਦਗੀ ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ (ਯਸਾਯਾਹ 1:13; ਯਿਰਮਿਯਾਹ 18:15)। "ਧੋਖੇ" (מִרְמָה, *ਮਿਰਮਾਹ)* ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ "ਧੋਖਾਧੜੀ" ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।[5]

ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਬਿਪਤਾਂ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਨਾਲ ਆਪਣੀ **ਖਰਿਆਈ** ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਿਆ (2:9, 10; 27:5)। ਇਸ ਸਮੇਂ, ਉਸ ਨੇ **ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ** ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ **ਧਰਮ ਤੁਲਾ** ਉੱਤੇ ਉਸ ਨੂੰ **ਤੋਲ** ਕੇ ਉਸ ਦੀ ਖਰਿਆਈ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰੇ। ਮੂਸਾ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ "ਸੱਚੀ ਤੱਕੜੀ, ਸੱਚੇ ਵੱਟੇ, ਸੱਚੇ ਟੋਪੇ ਅਤੇ ਸੱਚੇ ਕੁੱਪੇ" (ਲੇਵੀਆਂ 19:36) ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੀ ਸੀ। ਜੌਨ ਈ. ਹਾਰਟਲੀ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ, "ਵਿਸਮਾਦ ਪਰੰਪਰਾ ਵਿਚ ਇਕ ਤੱਕੜੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਨੁਮਾਨ ਦੇ ਉਲਟ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਮਨੁੱਖੀ ਮਨੋਰਥਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਪਰਖ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਇੰਨਾ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੈ ਇਸ ਨੂੰ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"[6] ਕਹਾਉਤਾਂ 21:2 ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, "ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਸਾਰੀ ਚਾਲ ਉਹ ਦੀ ਆਪਣੀ ਨਿਗਾਹ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੀ ਹੈ, ਪਰ ਯਹੋਵਾਹ ਘਟ ਘਟ ਨੂੰ ਜਾਚਦਾ ਹੈ" (ਵੇਖੋ ਕਹਾਉਤਾਂ 16:2; 24:12)। ਮੁਰਦਿਆਂ ਦੀ ਮਿਸਰ ਵਿਚ ਇਕ ਆਮ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਦਿਲ ਇਹ ਵੇਖਣ ਲਈ ਇਕ ਖੰਭ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤੋਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ

ਪਾਪ ਨਾਲ ਭਾਰੀ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।[7]

ਆਇਤਾਂ 7, 8. ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਲਗਾਤਾਰ ਤਿੰਨ ਦਾਅਵੇ ਕੀਤੇ। (1) ਉਹ **ਕੁਰਾਹੇ** ਨਹੀਂ ਪਿਆ ਸੀ। ਭਾਵ, ਉਸ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਜੀਉਣਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਸੀ। (2) ਉਸ ਦਾ **ਦਿਲ** [ਉਸ ਦੀਆਂ] **ਅੱਖੀਆਂ ਦੇ ਮਗਰ** ਨਹੀਂ ਚੱਲਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਵਾਸ਼ਨਾ ਦੇ ਅੱਗੇ ਹਾਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨੀ ਸੀ (ਵੇਖੋ 31:1; 1 ਯੂਹੰਨਾ 2:16)। (3) ਉਸ ਦੇ **ਹੱਥਾਂ** ਤੇ ਕੋਈ **ਦਾਗ਼** ਨਹੀਂ ਸੀ; ਉਹ ਪਾਪ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਰੰਗੇ ਗਏ ਸਨ (ਵੇਖੋ 11:14; 16:17; 22:30; ਜ਼ਬੂਰ 24:3, 4)। ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ "ਸਿਰਫ ਕਿਹਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਕੇ ਵੀ ਵਿਖਾਇਆ।"

ਜੇਕਰ ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਖੁਸ਼ੀ-ਖੁਸ਼ੀ ਉਸ ਪਾਪ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਭੁਗਤਣੇ ਸਨ। ਇਹ ਦੰਡ ਕਿਰਸਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਲੇਵੀਆਂ 26:16; ਮੀਕਾਹ 6:15)।

ਵਿਆਹੁਤਾ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਅੱਯੂਬ ਦੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ (31:9-12)

9ਜੇ ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਕਿਸੇ ਤੀਵੀਂ ਤੇ ਮੋਹਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀ ਦੇ ਦਰਵੱਜੇ ਉੱਤੇ ਛਹਿ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਹੋਵਾਂ, 10ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਤੀਵੀਂ ਦੂਜੇ ਲਈ ਪੀਹੇ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਝੁੱਕਣ। 11ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਅੱਤ ਬੁਰਾ ਦੋਸ਼ ਹੁੰਦਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਕੋਤਵਾਲਾਂ ਦੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਜੋਗ ਬਦੀ ਹੁੰਦੀ। 12ਉਹ ਤਾਂ ਇੱਕ ਅੱਗ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਹਲਾਕਤ ਤੀਕ ਭਸਮ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਮੇਰੀ ਪੈਦਾਵਾਰ ਨੂੰ ਜੜ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾੜ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਆਇਤਾਂ 9, 10. ਸ਼ਬਦ **ਤੀਵੀਂ** (אִשָּׁה, *ਇਸ਼ਸ਼ਾਹ)* ਆਇਤ 1 ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਕੁਆਰੀ" (בְּתוּלָה, *ਬਿਥੁਲਾਹ)* ਦੇ ਉਲਟ ਇਕ ਵਿਆਹੀ ਹੋਈ ਤੀਵੀਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। "ਮੋਹਤ ਕਰਨਾ" (אָרַב, *ਅਰਬ)* ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਛਹਿ ਲਗਾ ਕੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੈਨਾ ਵਿਚ ਵਰਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਇਕ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਗੁਆਂਢੀ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਘਰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਵੇਖਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕੋਈ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਵਿਭਚਾਰ ਕਰ ਸਕੇ। ਇਹ ਗੁਆਂਢੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੋਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਪ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਵੀ, ਵਿਭਚਾਰ ਦੇ ਪਾਪ ਨੂੰ ਮਿਸਰ ਦੇ ਫ਼ਿਰਊਨ (ਉਤਪਤ 12:18-20) ਅਤੇ ਗਰਾਰ ਦੇ ਰਾਜਾ ਅਬੀਮਲਕ (ਉਤਪਤ 20:9) ਦੁਆਰਾ ਪਛਾਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਪਾਪ ਹੈ (ਉਤਪਤ 39:9; ਕੂਚ 20:14)।

ਜੇਕਰ ਅੱਯੂਬ ਵਿਭਚਾਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦਾ ਮਾਲਕ ਬਣਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦੇਣਾ ਸੀ। ਅਨਾਜ ਪੀਹਣਾ ਸਭ ਤੋਂ ਨੀਵੇਂ ਗੁਲਾਮਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਹੁੰਦਾ ਸੀ (ਕੂਚ 11:5; ਯਸਾਯਾਹ 47:2)। ਕੁਝ ਟਿੱਪਣੀਕਾਰ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ **ਪੀਹੇ** ਸ਼ਬਦ ਯੌਨ ਕਿਰਿਆ ਦਾ ਭਾਵ ਦਿੰਦਾ ਹੈ; ਦੂਜੀ ਪੰਗਤੀ ਵਿਚ **ਉੱਤੇ ਝੁੱਕਣ** ਨਿਸ਼ਚਤ ਰੂਪ ਵਿਚ ਯੌਨ ਕਿਰਿਆ ਦਾ ਭਾਵ ਦਿੰਦਾ ਹੈ (ਵੇਖੋ TEV; NIV; NJB; NCV; NLT)। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਅੱਯੂਬ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ, ਬਲਕਿ ਖੁਦ ਅੱਯੂਬ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਰਮਸਾਰ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ (ਵੇਖੋ 2 ਸਮੂਏਲ 12:11)।

ਆਇਤਾਂ 11, 12. ਇਹ ਆਇਤ ਵਿਭਚਾਰ ਦੇ ਭਿਆਨਕ ਸੁਭਾਅ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ **ਅੱਤ ਬੁਰਾ ਦੋਸ਼** (זִמָּה, *ਜ਼ਿੱਮਾਹ)* ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਹਾਰਟਲੀ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, "ਇਹ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਹਿੰਸਕ, ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ (ਜ਼ਬੂਰ 26:10;

ਨਿਆਈਆਂ 20:6), ਖ਼ਾਸਕਰ ਘਿਣਾਉਣੇ ਯੌਨ ਕਿਰਿਆ ਵਾਲੇ ਕੰਮ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਗੋਤਰ-ਗਮਨ ਅਤੇ ਵੇਸਵਾਪਣ (ਲੇਵੀਆਂ 18:17; 19:29; 20:14) ਜਾਂ ਅਸ਼ਲੀਲ ਕੰਮ (ਯਿਰਮਿਯਾਹ 13:27; ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 16:27, 43, 58; 22:9, 11; 23:21, 27)।"[8] ਜੇ ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਵਿਭਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਸ ਤੀਵੀਂ ਦੇ ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਉੱਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਥਾਨਕ **ਕੋਤਵਾਲਾਂ** ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਸਖ਼ਤ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ।

ਕਾਮਵਾਸਨਾ ਜੋ ਵਿਭਚਾਰ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ **ਅੱਗ** ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਕਹਾਉਤਾਂ 6:27-29)। ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਅੱਗ **ਹਲਾਕਤ**, ਅਰਥਾਤ, ਮੌਤ ਜਾਂ ਨਾਸ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ (ਵੇਖੋ 26:6; 28:22)। "ਅੱਤ ਬੁਰਾ ਦੋਸ਼" (ਉਸ ਦੀ) **ਪੈਦਾਵਾਰ ਨੂੰ ਜੜ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸਾੜ ਦੇਵੇਗਾ**। ਇਹ ਕਿਸੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਵਿਰਾਸਤ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ।

ਦਾਸਾਂ ਨਾਲ ਅੱਯੂਬ ਦਾ ਸਲੂਕ (31:13-15)

13ਜੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦਾਸ ਯਾ ਆਪਣੀ ਦਾਸੀ ਨੂੰ ਤੁੱਛ ਜਾਤਾ ਹੋਵੇ, ਜਦ ਓਹ ਮੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੜੇ ਹੋਣ, 14ਤਾਂ ਜਦ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉੱਠੇ ਮੈਂ ਕੀ ਕਰਾਂ, ਅਤੇ ਜਦ ਉਹ ਖ਼ਬਰ ਲਵੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕੀ ਉੱਤਰ ਦਿਆਂ? 15ਜਿਹ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕੁੱਖ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ, ਕੀ ਉਹ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ? ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਹੀ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਗਰਭ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਚਿਆ?

"ਇਹ ਹਿੱਸਾ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਇਕ ਮਨੁੱਖਤਾਵਾਦੀ ਸਦਾਚਾਰ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ।"[9] ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਿਯਮਾਂ ਨੇ ਦਾਸਾਂ ਦੇ ਸਲੂਕ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕੀਤਾ,[10] ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਅੱਯੂਬ ਦੇ ਉਪਕਾਰੀ ਸਦਾਚਾਰ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ।

ਆਇਤਾਂ 13-15. ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ **ਦਾਸਾਂ** ਨਾਲ ਉਚਿਤ ਵਿਹਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਫਿਰ ਭਾਵੇਂ ਉਹ **ਦਾਸ** ਜਾਂ **ਦਾਸੀ** ਹੋਵੇ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੜੇ ਹੋਣ, ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਦਾ ਉਚਿਤ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ। ਅੱਯੂਬ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਲਈ **ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ** ਨੂੰ **ਖ਼ਬਰ** ਦੇਣੀ ਸੀ। ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ **ਜਿਹ ਨੇ** [ਉਸ ਨੂੰ] **ਕੁੱਖ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ** ਉਸੇ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਦਾਸਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ **ਗਰਭ ਵਿੱਚ ਰਚਿਆ** ਸੀ। ਸੁਲੇਮਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਧਨੀ ਅਤੇ ਦੀਣ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਮਿਲਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਦਾ ਕਰਤਾ ਯਹੋਵਾਹ ਹੈ" (ਕਹਾਉਤਾਂ 22:2)। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਅਥੇਨੈ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ,

> ਅਤੇ ਉਸ [ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ] ਨੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਹਰੇਕ ਕੌਮ ਨੂੰ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਵੱਸਣ ਲਈ ਇੱਕ ਤੋਂ ਰਚਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਥਾਪੇ ਹੋਏ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਰਹਿਣ ਦੀਆਂ ਹੱਦਾਂ ਠਹਿਰਾਈਆਂ। ਭਈ ਓਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਭਾਲਣ ਭਈ ਕਿ ਜਾਣੀਏ ਉਸ ਨੂੰ ਟੋਹ ਕੇ ਲੱਭ ਲੈਣ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਨਹੀਂ। ਕਿਉਂਕਿ ਓਸੇ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਜੀਉਂਦੇ ਅਰ ਤੁਰਦੇ ਫਿਰਦੇ ਅਤੇ ਮਜੂਦ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕਵੀਸ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਭੀ ਕਿੰਨਿਆਂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੈ ਭਈ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਦੀ ਅੰਸ ਭੀ ਹਾਂ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 17:26-28)।

ਗ਼ਰੀਬਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਅੱਯੂਬ ਦੀ ਦਇਆ (31:16-23)

16ਜੇ ਮੈਂ ਗ਼ਰੀਬਾਂ ਦੀ ਇੱਛਿਆ ਨੂੰ ਰੋਕ ਰੱਖਿਆ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਵਿਧਵਾ ਦੀਆਂ ਅੱਖੀਆਂ

**ਮੇਰੇ ਕਾਰਨ ਰਹਿ ਗਈਆਂ ਹੋਣ, 17ਯਾ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਬੁਰਕੀ ਇਕੱਲਿਆਂ ਹੀ ਖਾਧੀ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ
ਯਤੀਮ ਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਨਾ ਖਾਧਾ ਹੋਵੇ, - 18(ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੇਰੀ ਜੁਆਨੀ ਤੋਂ ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਪਲਿਆ
ਜਿਵੇਂ ਪਿਤਾ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੀ ਕੁੱਖ ਤੋਂ ਹੀ ਉਹ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ) 19ਜੇ ਮੈਂ
ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬਿਨਾ ਕੱਪੜੇ ਦੇ ਮਰਦੇ, ਯਾ ਕੰਗਾਲ ਨੂੰ ਬਿਨਾ ਓਢਣੇ ਦੇ ਵੇਖਿਆ ਹੋਵੇ, 20ਜੇ ਉਹ
ਦੀ ਕਮਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬਰਕਤ ਨਾ ਦਿੱਤੀ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਦੀ ਉੱਨ ਤੋਂ ਗਰਮ
ਨਾ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ, 21ਜੇ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਯਤੀਮ ਉੱਤੇ ਚੁੱਕਿਆ ਹੋਵੇ, ਏਸ ਕਾਰਨ ਕਿ ਮੈਂ
ਫਾਟਕ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਹਾਇਕਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ, 22ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਮੌਰ ਮੋਢੇ ਤੋਂ ਡਿੱਗ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ
ਮੇਰੀ ਬਾਂਹ ਜੋੜ ਤੋਂ ਟੁੱਟ ਜਾਵੇ। 23ਕਿਉਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਬਿਪਤਾ ਮੈਨੂੰ ਡਰਾਉਂਦੀ ਸੀ,
ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਪਰਤਾਪ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੈਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਸਾਂ।**

ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਵਿਚ ਵਿਧਵਾਵਾਂ, ਅਨਾਥਾਂ ਅਤੇ ਗਰੀਬਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਦਿਲ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸੀ: ਬਿਵਸਥਾ, ਨਬੀਆਂ ਦੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਬੂਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਉਚਿਤ ਵਿਹਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਇਕ ਚਿੰਤਾ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਆਇਤਾਂ 16, 17. ਅਲੀਫ਼ਜ਼ ਨੇ ਅੱਯੂਬ ਉੱਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਬਦਸਲੂਕੀ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਸੀ (22:5-9)। ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਨਾਲ ਉਸ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਨਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ; ਉਸ ਨੇ **ਗ਼ਰੀਬਾਂ**, **ਵਿਧਵਾ** ਅਤੇ **ਯਤੀਮ** ("ਅਨਾਥਾਂ"; NIV; NJPSV) ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀਆਂ ਮੁੱਢਲੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਰੋਟੀ, ਕੱਪੜਾ ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਉਸ ਨੇ **ਵਿਧਵਾ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਰਹਿਣ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ**, ਅਰਥਾਤ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਛੱਡਣ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਜੀਉਣ ਦਿੱਤਾ (TEV; NCV; NLT)।

ਆਇਤ 18. NASB ਬਾਈਬਲ, ਕੁਝ ਹੋਰ ਅਨੁਵਾਦਾਂ ਦੇ ਨਾਲ (KJV; NKJV; ASV; RSV), ਇਸ ਅਇਤ ਨੂੰ ਇਕ ਪ੍ਰਾਸੰਗਿਕ ਟਿੱਪਣੀ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਯਤੀਮਾਂ ਨਾਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਲੂਕ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਹੋਣ; ਉਹ ਯਤੀਮਾਂ ਦਾ **ਪਿਤਾ** ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ। **ਮੇਰੀ ਜੁਆਨੀ ਤੋਂ** ਅਤੇ **ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੀ ਕੁੱਖ ਤੋਂ** ਨੂੰ ਅੱਤਕਥਨੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਜ਼ਬੂਰਾਂ 22:10; 51:5; 58:3; 71:6)। "ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੀ ਕੁੱਖ ਤੋਂ" ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤੌਰ ਤੇ "ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਦੇ ਗਰਭ ਤੋਂ" ਹੈ।

ਆਇਤਾਂ 19, 20. ਅੱਯੂਬ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸਚੇਤ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ **ਕੱਪੜੇ** ਜਾਂ **ਓਢਣੇ** ਨਹੀਂ ਸਨ। ਉਸ ਦੀਆਂ **ਭੇਡਾਂ** - ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 7,000 ਸੀ (1:3) - ਦੀ ਉੱਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਰਦੀ ਦੇ ਮੌਸਮ ਵਿਚ ਗਰਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਅੱਯੂਬ ਦੀ ਦਿਆਲਤਾ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ **ਬਰਕਤ ਦਿੱਤੀ** ਸੀ। ਇੱਥੇ **ਕਮਰ** ਇਕ ਅਲੰਕਾਰ ਹੈ। ਸਰੀਰ ਦੇ ਉਸ ਅੰਗ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਗਰਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਸਮੁੱਚੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ।

ਆਇਤ 21. ਇਹ ਆਇਤ ਨਿਆਇਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਦੁਆਰਾ **ਫਾਟਕ ਵਿੱਚ** ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਕੇ ਹੱਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ (29:7 ਤੇ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵੇਖੋ)। ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਨਾ ਕਦੇ **ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਯਤੀਮ ਉੱਤੇ ਚੁੱਕਿਆ**। ਕਿਰਿਆ "ਉੱਤੇ ਚੁੱਕਿਆ" ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ נוּף *(ਨਪ)* ਤੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ, ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿਚ, ਅਰਥ "ਇਧਰ-ਉਧਰ ਹਿਲਾਉਣਾ" ਹੁੰਦਾ ਹੈ।[11] ਵਿਲੀਅਮ ਡੀ. ਰੀਬਰਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਵਾਕ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਕਿਸੇ ਵੱਲ ਧਮਕੀ ਭਰੇ ਇਸ਼ਾਰੇ ਵਿਚ ਹੱਥ ਹਿਲਾਉਣਾ।"[12] ਰੌਬਰਟ ਐੱਲ. ਐਲਡਨ ਨੇ

ਲਿਖਿਆ, "ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਇਤ ਕਿਸ ਸੰਕੇਤ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਸ਼ਾਇਦ ਖੜ੍ਹੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਵੋਟਾਂ ਪਾਈਆਂ ਹਨ, ਜਾਂ ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੱਖ ਲੈਣ ਲਈ ਲਾਗੇ ਖਲੋ ਕੇ ਵੇਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਹੋਵੇਗਾ।"[13] ਜੋ ਮਰਜ਼ੀ ਹੋਵੇ, ਅੱਯੂਬ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਲਾਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਰੱਖ ਕੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਇਕ ਆਗੂ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਆਪਣੀ ਪਦਵੀ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਆਇਤ 22. ਇਹ ਪੈਰ੍ਹਾ (31:16-23) ਇਕ ਗੁੰਝਲਦਾਰ "ਜੇ ... ਤਾਂ" ਕਥਨ ਹੈ। ਪਿਛਲੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਵਿਚ "ਜੇ" ਵਾਲੇ ਵਾਕ ਮਿਲੇ ਹਨ, ਜਦ ਕਿ ਆਇਤ 22 "ਤਾਂ" ਵਾਲੇ ਵਾਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਅਧਿਆਇ ਵਿਚ "ਤਾਂ" ਵਾਲੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵਾਕਾਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ (31:8, 10, 40), ਇਹ ਆਇਤ ਵੀ ਇਕ ਦੰਡ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਸਜ਼ਾ ਅਪਰਾਧ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਵੇਗੀ; ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਜਿਹੜੀ **ਬਾਂਹ** ਨੂੰ ਬੇਸਹਾਰਾ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫੈਲਾਇਆ ਸੀ **ਜੋੜ ਤੋਂ ਟੁੱਟ** ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਲਾਚਾਰ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ (ਵੇਖੋ ਜ਼ਬੂਰਾਂ 10:15; 37:17)।

ਆਇਤ 23. ਕਿਉਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਬਿਪਤਾ ਮੈਨੂੰ ਡਰਾਉਂਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਪਰਤਾਪ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੈਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਸਾਂ। ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਬਾਰੇ ਡੂੰਘੀ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਉਸ ਦੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਉਣ ਦੇ ਲਈ ਇਕ ਮਾਰਗ-ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸਿਧਾਂਤ ਸੀ। ਉਹ **ਕੁਝ** ਵੀ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਦੀ ਤੋਂ ਪਰੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਹੀ ਸਿਧਾਂਤ ਸਾਡੀ ਮਸੀਹੀ ਚਾਲ ਵਿਚ ਸਾਡੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਲਈ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ,

> ਹੇ ਨੌਕਰੋ, ਤੁਸੀਂ ਸਭਨੀਂ ਗੱਲੀਂ ਆਪਣੇ ਸੰਸਾਰਕ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕਰੋ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਰਿਝਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਾਂਙੁ ਵਿਖਾਵੇ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਮਨ ਦੀ ਸਫ਼ਾਈ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਭੈ ਨਾਲ ਕਰੋ। ਜੋ ਕੁਝ ਤੁਸੀਂ ਕਰੋ ਸੋ ਚਿੱਤ ਲਾ ਕੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਲਈ ਕਰੋ, ਨਾ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਲਈ (ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 3:22, 23)।

ਨੌਕਰਾਂ ਅਤੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਚੇਤੇ ਕਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਮਨ ਲਾ ਕੇ ਟਹਿਲ ਕਰੋ ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਅਤੇ ਨਾ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ" (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 6:7)।

ਧਨ ਜਾਂ ਬੁੱਤਾਂ ਦੀ ਬਜਾਇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੇ ਅੱਯੂਬ ਦੀ ਨਿਰਭਰਤਾ (31:24-28)

24ਜੇ ਮੈਂ ਸੋਨੇ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਆਸ ਰੱਖੀ ਹੁੰਦੀ, ਯਾ ਆਖਿਆ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਕੁੰਦਨ ਸੋਨੇ ਤੇ ਮੇਰਾ ਭਰੋਸਾ ਹੈ, - 25ਜੇ ਮੈਂ ਖ਼ੁਸ਼ੀ ਮਨਾਈ ਹੁੰਦੀ ਭਈ ਮੇਰਾ ਧਨ ਬਹੁਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਨੇ ਬਥੇਰਾ ਕਮਾਇਆ। - 26ਜੇ ਮੈਂ ਸੂਰਜ ਨੂੰ ਡਿੱਠਾ ਹੁੰਦਾ ਜਦ ਉਹ ਚਮਕਦਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਚੰਦ ਨੂੰ ਜਦ ਉਹ ਸ਼ਾਨ ਨਾਲ ਚੱਲਦਾ ਸੀ, 27ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਚੁੱਪਕੇ ਮੋਹਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਮੂੰਹ ਨੇ ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਨੂੰ ਚੁੰਮ ਲਿਆ ਹੁੰਦਾ, 28ਤਾਂ ਇਹ ਕੋਤਵਾਲਾਂ ਦੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਜੋਗ ਬਦੀ ਹੁੰਦੀ, ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਮੈਂ ਸੁਰਗੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ।

ਆਇਤਾਂ 24, 25. ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵੱਡੇ **ਧਨ ਉੱਤੇ ਆਸ** ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਸੀ। ਧਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਕੋਈ ਬੁਰਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ "ਮਾਇਆ ਦਾ ਲੋਭ ਹਰ

ਪਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਬੁਰਿਆਈਆਂ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਹੈ ਅਤੇ ਕਈ ਲੋਕ ਉਹ ਨੂੰ ਲੋਚਦਿਆਂ ਨਿਹਚਾ ਦੇ ਰਾਹੋਂ ਘੁੱਥ ਗਏ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਨੇਕ ਗਮਾਂ ਦਿਆਂ ਤੀਰਾਂ ਨਾਲ ਵਿੰਨ੍ਹਿਆ ਹੈ" (1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 6:10)। ਹਾਰਟਲੀ ਨੇ ਕਿਹਾ,

> ਧਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਉਸ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ੋਰ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਧਨ ਦੇ ਹੋਣ ਨਾਲ ਥੁੜ ਤੋਂ ਤਾਕਤ, ਸ਼ਾਨੋ-ਸ਼ੌਕਤ ਅਤੇ ਅਜ਼ਾਦੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਧਨ ਵਧੇਰੇ ਧਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵੱਡੀ ਪਿਆਸ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ [ਉਪਦੇਸ਼ਕ ਦੀ ਪੋਥੀ 5:10]। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਧਨੀ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਹੁਨਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਆਪਣੇ ਧਨ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਅਕਸਰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਅਤੇ ਗਰੀਬਾਂ ਦਾ ਖੂਨ ਚੂਸ ਕੇ।[14]

ਆਇਤਾਂ 26-28. ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ **ਸੂਰਜ** ਦੀ ਚਮਕ ਜਾਂ **ਚੰਦ** ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਵਿਚ ਕਦੇ ਪੂਜਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ **ਹੱਥ** ਨੂੰ **ਚੁੰਮਣਾ** ਮੱਥਾ ਟੇਕਣਾ ਸੀ (ਵੇਖੋ 1 ਰਾਜਿਆਂ 19:18; ਹੋਸ਼ੇਆ 13:2)। ਸੂਰਜ, ਚੰਦ ਅਤੇ ਤਾਰਿਆਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਲਿਖਤ ਇਤਿਹਾਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਹੈ। ਸੁਮੇਰ (ਤੀਜੀ ਸਦੀ ਈਸਵੀ ਪੂਰਵ) ਵਿਚ ਲਿਖਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਪੂਜਾ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਊਰ ਅਰਥਾਤ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੇ ਪੁਰਾਤਨ ਘਰ ਵਿਚ, ਚੰਦ ਦੇਵਤਾ ਸਿਨ (ਜਿਸ ਨੂੰ ਨੰਨਾ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਮੁੱਖ ਦੇਵਤਾ ਸੀ।

ਸੂਰਜ, ਚੰਦ ਅਤੇ ਤਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਟੇਕਿਆ ਗਿਆ ਮੱਥਾ ਉਸ **ਸੁਰਗੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ** ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਹੋਣਾ ਸੀ ਜਿਹੜਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲੋਂ ਉੱਚਾ ਸੀ। ਇਹ "ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਦੀ ਬਜਾਇ ਸਿਰਜੀਆਂ ਗਈਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ" ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ (ਰੋਮੀਆਂ 1:25; NIV)। ਸੂਰਜ, ਚੰਦ ਅਤੇ ਤਾਰਿਆਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਨ ਦੀ ਵਚਨ ਵਿਚ ਬਾਰ-ਬਾਰ ਨਿੰਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ (ਬਿਵਸਥਾ ਸਾਰ 4:19; 17:3; 2 ਰਾਜਿਆਂ 21:3, 5; 23:5; ਯਿਰਮਿਯਾਹ 8:2; 19:13; ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 8:16; ਸਫ਼ਨਯਾਹ 1:5)।

ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਅੱਯੂਬ ਦੇ ਨੈਤਿਕ ਰਿਸ਼ਤੇ (31:29-37)

**29ਜੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਵੈਰੀ ਦੇ ਨਾਸ ਤੋਂ ਅਨੰਦ ਹੋਇਆ ਹੁੰਦਾ, ਅਤੇ ਜਦ ਮੁਸੀਬਤ ਉਸ ਉੱਤੇ
ਪਈ ਮੈਂ ਖੁਸ਼ੀ ਮਨਾਈ ਹੁੰਦੀ, 30(ਸਗੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਨੂੰ ਪਾਪ ਕਰਨ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਭਈ ਉਹ
ਦੀ ਜਾਨ ਸਰਾਪ ਨਾਲ ਮੰਗਾਂ) 31ਜੇ ਮੇਰੇ ਤੰਬੂ ਦੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨੇ ਨਾ ਆਖਿਆ ਹੋਵੇ, ਭਈ
ਕੌਣ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਉਹ ਦੇ ਮਾਸ ਤੋਂ ਨਾ ਰੱਜਿਆ ਹੋਵੇ? 32(ਪਰਦੇਸੀ ਨੂੰ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਰਾਤ
ਕੱਟਨੀ ਨਾ ਪਈ, ਪਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦਰਵੱਜੇ ਨੂੰ ਰਾਹੀ ਲਈ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਸਾਂ) - 33ਜੇ ਮੈਂ ਆਦਮ
ਵਾਂਙੁ ਆਪਣਾ ਅਪਰਾਧ ਲੁਕਾਇਆ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਬਦੀ ਆਪਣੇ ਸੀਨੇ ਵਿੱਚ ਛਿਪਾਈ
ਹੋਵੇ, 34ਏਸ ਕਾਰਨ ਕਿ ਮੈਂ ਵੱਡੀ ਭੀੜ ਤੋਂ ਭੈ ਖਾਂਦਾ ਸਾਂ, ਨਾਲੇ ਘਰਾਣਿਆਂ ਦੀ ਘਿਣ ਨੇ ਮੈਨੂੰ
ਅਜੇਹਾ ਡਰਾਇਆ, ਭਈ ਮੈਂ ਚੁੱਪ ਵੱਟ ਲਈ ਅਤੇ ਦਰਵੱਜੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਾ ਨਿੱਕਲਿਆ, -
35ਕਾਸ਼ ਕਿ ਕੋਈ ਮੇਰੀ ਸੁਣਦਾ! ਲਓ, ਏਹ ਮੇਰਾ ਅੰਗੂਠਾ ਹੈ, ਸਰਬ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਮੈਨੂੰ ਉੱਤਰ
ਦੇਵੇ! ਕਾਸ਼ ਕਿ ਮੇਰੇ ਮੁਫ਼ਾਲਫ਼ ਦੀ ਲਿਖਤ ਦੀ ਮਿਸਲ ਹੁੰਦੀ! 36ਨਿਸੰਗ ਮੈਂ ਉਹ ਨੂੰ ਆਪਣੇ
ਮੋਢੇ ਤੇ ਚੁੱਕਦਾ, ਮੈਂ ਉਹ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਪਗੜੀ ਵਾਂਙੁ ਬੰਨ੍ਹਦਾ, 37ਮੈਂ ਉਹ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਦਮਾਂ
ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੱਸਦਾ, ਮੈਂ ਉਹ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹਾਕਮ ਵਾਂਙੁ ਢੁੱਕਦਾ।**

ਆਇਤਾਂ 29, 30. ਅੱਯੂਬ ਬਦਲਾਖ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਜਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਮਨਾਇਆ ਜਦੋਂ ਤਬਾਹੀਆਂ ਨੇ ਉਸ ਦੇ **ਵੈਰੀ** ਨੂੰ ਘੇਰ ਲਿਆ (ਵੇਖੋ ਕਹਾਉਤਾਂ 17:5; 24:17, 18)। "ਵੈਰੀ"

ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਕਿਰਿਆ שָׂנֵא *(ਸੇਨ)* ਦੇ ਕਿਰਦੰਤ ਰੂਪ ਤੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਇਸ ਦਾ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਨੁਵਾਦ "ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਮੈਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ" ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਇਆ:

> ਤੁਸਾਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵੈਰੀ ਨਾਲ ਵੈਰ ਰੱਖ। ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਆਪਣੇ ਵੈਰੀਆਂ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰੋ ਅਤੇ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਤਾਉਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ। ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਜਿਹੜਾ ਸੁਰਗ ਵਿਚ ਹੈ ਪੁੱਤ੍ਰ ਹੋਵੋ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣਾ ਸੂਰਜ ਬੁਰਿਆਂ ਅਤੇ ਭਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਚਾੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਰਮੀਆਂ ਅਤੇ ਕੁਧਰਮੀਆਂ ਉੱਤੇ ਮੀਂਹ ਵਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ (ਮੱਤੀ 5:43-45)।

ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਨ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਲਈ ਕਹੇ ਜਾਣ ਦੀ ਗੱਲ ਅਣਸੁਣੀ ਸੀ (1 ਰਾਜਿਆਂ 3:11)। ਪਰ, ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਇਕ ਉੱਚ ਮਿਆਰ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, "ਆਪਣੇ ਦੁਖਦਾਈਆਂ ਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦਿਓ, ਅਸੀਸ ਦਿਓ, ਫਿਟਕਾਰੋ ਨਾ" (ਰੋਮੀਆਂ 12:14)।

ਆਇਤਾਂ 31, 32. ਜੇ ਮੇਰੇ ਤੰਬੂ ਦੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨੇ ਨਾ ਆਖਿਆ ਹੋਵੇ, ਭਈ ਕੌਣ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਉਹ ਦੇ ਮਾਸ ਤੋਂ ਨਾ ਰੱਜਿਆ ਹੋਵੇ? NCV ਬਾਈਬਲ ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਕਥਨ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ: "'ਹਰੇਕ ਨੇ ਅੱਯੂਬ ਦੇ ਖਾਣੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜੋ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਖਾਧਾ।'" ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਦੌਲਤ ਅਜਨਬੀਆਂ ਨੂੰ ਖੁਆਉਣ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਰੋਟੀ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਖਾਣੇ ਦੀ ਮੁੱਖ ਚੀਜ਼ ਹੁੰਦੀ ਸੀ (31:17), ਜਦ ਕਿ "ਮਾਸ" ਤਿਉਹਾਰ ਦੇ ਮੌਕਿਆਂ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਪਰ, ਮਾਸ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਰਾਜਿਆਂ ਦੀ ਮੇਜ਼ ਤੇ ਖਾਧਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ (1 ਰਾਜਿਆਂ 4:22, 23; ਦਾਨੀਏਲ 1:5, 8, 12)।

ਪਰਦੇਸੀ ਨੂੰ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਰਾਤ ਕੱਟਨੀ ਨਾ ਪਈ, ਪਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦਰਵੱਜੇ ਨੂੰ ਰਾਹੀ ਲਈ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਸਾਂ। ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਮਸੋਪੋਤਾਮੀਆ ਵਿਚ ਪਰਾਹੁਣਚਾਰੀ ਕਰਨਾ ਇਕ ਪਵਿੱਤਰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਵਿਚ "ਪਰਦੇਸੀ" ਲਈ ਭੋਜਨ ਅਤੇ ਦਾਖ ਰਸ, ਉਸ ਦੇ ਪੈਰ ਧੋਣ ਲਈ ਪਾਣੀ, ਰਾਤ ਠਹਿਰਣ ਲਈ ਬਸੇਰਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਖੋਤੇ ਲਈ ਦਾਣਾ ਪੱਠਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ (ਉਤਪਤ 19:1-3; ਨਿਆਈਆਂ 19:16-21)। ਅਬਰਾਹਾਮ ਨੇ ਵੀ ਪਰਾਹੁਣਚਾਰੀ ਕੀਤੀ ਸੀ (ਉਤਪਤ 18:1-8), ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਸ਼ਾਇਦ ਇਬਰਾਨੀਆਂ 13:2 ਵਿਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ: "ਪਰਾਹੁਣਚਾਰੀ ਕਰਨੀ ਨਾ ਭੁੱਲਿਓ ਕਿਉਂ ਜੋ ਇਹ ਕਰ ਕੇ ਕਿੰਨਿਆਂ ਨੇ ਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨ ਪਛਾਣੇ ਘਰ ਉਤਾਰਿਆ ਹੈ।"

ਆਇਤਾਂ 33, 34. ਅੱਯੂਬ ਪਖੰਡੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ **ਆਦਮ ਵਾਂਙੁ** ਉਸ ਦੇ **ਅਪਰਾਧ** ਨੂੰ [ਉਸ ਦੀ] **ਬਦੀ** ਨੂੰ [ਉਸ ਦੇ] **ਸੀਨੇ ਵਿੱਚ** ਛੁਪਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਭਾਲਿਆ। ਅੱਯੂਬ ਆਦਮ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਫਲ ਨੂੰ ਖਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਿਸ ਨੂੰ ਖਾਣ ਤੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਨ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਦਨ ਦੇ ਬਾਗ ਵਿਚ ਆਦਮ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ (ਉਤਪਤ 3:8-10)।

ਅੱਯੂਬ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਮਾਜਿਕ ਬਦਨਾਮੀ ਦਾ ਡਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਦੇਖਣ ਲਈ ਉਹ ਸਾਰੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਨ। ਉਹ **ਵੱਡੀ ਭੀੜ** ਜਾਂ **ਘਰਾਣਿਆਂ ਦੀ ਘਿਣ** ਤੋਂ ਡਰਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸ਼ਬਦ "ਘਰਾਣਿਆਂ" מִשְׁפָּחָה *(ਮਿਸ਼ਪਚਾਹ)* ਦੇ ਬਹੁਵਚਨ ਰੂਪ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਇਕ ਖ਼ਾਸ "ਵੰਸ਼" ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ (ਵੇਖੋ NIV)। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿਚ, ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ "ਰਈਸਾਂ"[15] - ਅਰਥਾਤ,

ਅੱਯੂਬ ਦੇ "ਹਮਵਤਨ" ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ (NEB)।

ਆਇਤਾਂ 35-37. ਅੱਯੂਬ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋਣ ਦੀ ਡੂੰਘੀ ਭਾਵਨਾ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦਰਦ ਵਿਚ ਦੁਹਾਈ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਅਤੇ ਅਰਦਾਸਾਂ ਨਹੀਂ **ਸੁਣੀਆਂ।**

ਲਓ, ਏਹ ਮੇਰਾ ਅੰਗੂਠਾ ਹੈ। ਇਬਰਾਨੀ ਵਿਚ ਸ਼ਬਦ "ਅੰਗੂਠਾ" תָּו *(ਟਾਅ)* ਹੈ; ਇਹ ਕਿਸੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਦੇ "X" ਜਾਂ ਪਛਾਣ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਅੱਖਰ ת *(ਟਾਅ)* ਇਬਰਾਨੀ ਵਰਣਮਾਲਾ ਵਿਚ ਆਖ਼ਰੀ ਅੱਖਰ ਹੈ। ਪੁਰਾਤਨ ਸਮਿਆਂ ਵਿਚ ਇਹ ਸਾਡੇ "X" ਦੇ ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਵਿਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ, ਅੱਯੂਬ ਆਪਣੀ ਨਿਰਦੋਸ਼ਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਦੀ ਉਸ ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। NIV ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ "ਮੈਂ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ" ਹੈ।

ਸਰਬ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਮੈਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦੇਵੇ। ਕਾਸ਼ ਕਿ ਮੇਰੇ ਮੁਖ਼ਾਲਫ਼ ਦੀ ਲਿਖਤ ਦੀ ਮਿਸਲ ਹੁੰਦੀ। ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। "ਮੁਕਾਲਫ਼" (סֵפֶר, *ਸੀਪਰ)* ਇਕ "ਲਿਖਤ ਰਿਕਾਰਡ"[16] ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜਿਹੜਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਕੁਝ ਲੇਖਕ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ *ਸੀਪਰ* ਸ਼ਬਦ ਅੱਯੂਬ ਦੇ ਬਰੀ ਹੋਣ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਇਕ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥ ਹੈ (19:23 ਤੇ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵੇਖੋ), ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਕਲਪਨਾਤਮਕ ਤੌਰ ਤੇ ਅੱਯੂਬ ਦੇ "ਦੁਸ਼ਮਣ" ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ "ਮੁਖ਼ਾਲਫ਼" ਅਨੁਵਾਦ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਸਿੱਧ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਨਿਸੰਗ ਮੈਂ ਉਹ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਤੇ ਚੁੱਕਦਾ, ਮੈਂ ਉਹ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਪਗੜੀ ਵਾਂਙੁ ਬੰਨ੍ਹਦਾ। ਕਿਸੇ ਦੇ "ਮੋਢੇ" ਜਾਂ ਮੱਥੇ ਤੇ ਕੁਝ ਚੁੱਕਣ ਨਾਲ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਮਿਲਦੀ ਸੀ (ਕੂਚ 28:12, 36, 37; ਬਿਵਸਥਾ ਸਾਰ 6:8; ਯਸਾਯਾਹ 9:6; 22:22)। ਕੀ ਪੜਨਾਂਵ "ਉਹ" ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੇ ਮੁਖ਼ਾਲਫ਼ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ? ਕੀ "ਉਹ" ਅੱਯੂਬ ਦੇ ਹਸਤਾਖ਼ਰ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਬਚਾਅ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ? ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਅੱਯੂਬ ਕੋਲ ਛੁਪਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਵਿਚ ਵੇਖਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਚੰਗੇ ਕੰਮਾਂ ਅਤੇ ਧਰਮੀ ਜੀਵਨ ਦੀ ਇਕ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹੋਈ ਕਿਤਾਬ ਸੀ।

ਮੈਂ ਉਹ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੱਸਦਾ, ਮੈਂ ਉਹ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹਾਕਮ ਵਾਂਙੁ ਢੁੱਕਦਾ। ਰੀਬਰਨ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ, "ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਵਿਚ ਹੋਰ ਕਿਤੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕੋਲ *ਹਾਕਮ ਵਾਂਙੁ* ਢੁੱਕਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਰਵੱਈਏ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਦੋਸ਼ੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਗਲਤੀ ਕਾਰਨ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਣ ਨਹੀਂ ਹੈ।"[17]

ਅੱਯੂਬ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ (31:38-40)

38ਜੇ ਮੇਰੀ ਜਮੀਨ ਮੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚਿਲਾਈ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਸਿਆੜ ਇਕੱਠੇ ਰੋਏ ਹੋਣ,
39ਜੇ ਮੈਂ ਉਹ ਦੀ ਉਪਜ ਨੂੰ ਬਿਨਾ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਖਾਧਾ ਹੋਵੇ, ਯਾ ਉਹ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਜਾਨ
ਲੀਤੀ ਹੋਵੇ, 40ਤਾਂ ਕਣਕ ਦੇ ਥਾਂ ਪੋਹਲੀਆਂ, ਅਤੇ ਜੌਂ ਦੇ ਥਾਂ ਪੁਘਾਟ ਨਿੱਕਲਣ। ਅੱਯੂਬ ਦੀਆਂ

ਗੱਲਾਂ ਮੁੱਕਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ।

ਆਇਤਾਂ 38, 39. ਵਿਅਕਤੀਗਤਕਰਣ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ, ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਦੀ **ਜਮੀਨ** ਉਸ ਦੇ **ਵਿਰੁੱਧ ਚਿੱਲਾਈ** [ਸੀ]। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਭਾਲਿਆ, ਆਪਣੇ ਕਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਦਿੱਤੀ (ਵੇਖੋ ਯਾਕੂਬ 5:4)। ਉਸ ਨੇ ਦੂਜਿਆਂ ਕੋਲੋਂ ਕਠੋਰ ਗੁਲਾਮੀ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸ ਨੇ ਹਿੰਸਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਮੀਨ ਨਹੀਂ ਹੜੱਪੀ (ਵੇਖੋ 1 ਰਾਜਿਆਂ 21), ਪਰ ਇਸ ਦੇ "ਮਾਲਕਾਂ" ਕੋਲੋਂ ਵਾਜਬ ਕੀਮਤ ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ (ਵੇਖੋ ਮੀਕਾਹ 2:2)।

ਆਇਤ 40. ਜੇ ਉਸ ਨੇ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਅੱਯੂਬ ਇਸ ਗੱਲ ਲਈ ਵੀ ਤਿਆਰ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਜਮੀਨ ਕੰਡਿਆਂ ਅਤੇ ਜੰਗਲੀ ਬੂਟੀ ਨਾਲ ਸਰਾਪੀ ਜਾਂਦੀ (ਵੇਖੋ 31:8, 10, 22)। ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਭਾਸ਼ਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖੇਤਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਬਿਨਾ ਵਾਹੀ ਦੇ ਜਾਂ ਸਰਾਪ ਅਧੀਨ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ (ਕਹਾਉਤਾਂ 24:30, 31; ਯਸਾਯਾਹ 5:6; 34:13; ਹੋਸ਼ੇਆ 9:6)।

ਅੱਯੂਬ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਮੁੱਕਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਨਾਲ ਅੱਯੂਬ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈਆਂ। ਹਾਰਟਲੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਆਵਾਂ ਵਿਚ ਅੱਯੂਬ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿਚ ਇਕ ਨਮੂਨਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਮਨੁੱਖੀ ਆਤਮਾ ਦੁੱਖ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪਹਿਲੂਆਂ - ਸਰੀਰਕ, ਭਾਵਨਾਤਮਕ, ਸਮਾਜਕ, ਆਤਮਿਕ - ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜੱਦੋ-ਜਹਿਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਭਾਲ ਜਾਰੀ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਲੁਕਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।"[18]

ਪ੍ਰਾਸੰਗਿਕਤਾ

ਇਕ ਜੀਵਨ ਜੋ ਜੀਉਣ ਯੋਗ ਹੈ (ਅਧਿਆਇ 31)

ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸਨਮਾਨ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ, ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਆਪਣੀ ਖਰਿਆਈ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਕੁਝ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ (ਅਧਿਆਇ 31)। ਕਈ ਮਹਾਨ ਗੁਣ ਅੱਯੂਬ ਦੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਾਨੂੰ ਨਕਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮਸੀਹੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇਕ ਪਵਿੱਤਰ ਜੀਵਨ ਜੀਉਣ ਲਈ ਸੱਦਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ "ਪਵਿੱਤਰਤਾਈ ਜਿਹ ਦੇ ਬਿਨਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਨਾ ਵੇਖੇਗਾ" (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 12:14; NIV)। ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਗੁਣ ਉਸ ਜੀਵਨ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਜੀਉਣ ਯੋਗ ਹੈ।

ਸ਼ੁੱਧ ਮਨ (31:1-4)। ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਨੇਮ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਕੁਆਰੀ ਉੱਤੇ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਅੱਖ ਮਟਕਾਵਾਂ?" (31:1)। ਉਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਫ਼ੈਸਲਾ ਲਿਆ ਸੀ ਉਹ ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਕਾਮ-ਵਾਸ਼ਨਾ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰੇਗਾ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਪਾਪ ਬਾਰੇ ਚਿਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ (ਮੱਤੀ 5:27, 28)। ਕਾਮ-ਵਾਸ਼ਨਾ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਸਾਡੇ ਆਧੁਨਿਕ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਵਿਚ ਇਕ ਵੱਡੀ ਚੁਣੌਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਨਿਮਰਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ਿਸਟਤਾ ਸੰਬੰਧੀ ਇਸ ਦੇ ਜਮੀਰ ਨੂੰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਵੀ ਕਈ ਵਾਰ ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸ਼ਾਇਦ ਅੱਜਕੱਲ੍ਹ ਦੇ ਰਿਵਾਜਾਂ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿਚ ਜਾਂ ਅਰਾਮਦੇਹ ਹੋਣ ਲਈ। ਪਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਅਸ਼ਲੀਲ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨ ਨੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿਚ ਰੋੜਾ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਾਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਰੂਪ ਉੱਤੇ ਬਣੀਆਂ ਬਹੁਮੁੱਲੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਵਜੋਂ ਵੇਖਣ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਚੇਤੇ

ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਡੇ ਹਰੇਕ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਦਾਊਦ ਨਾਲ ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, "ਹੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਪਾਕ ਮਨ ਉਤਪੰਨ ਕਰ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਸਥਿਰ ਆਤਮਾ ਵੀ" (ਜ਼ਬੂਰ 51:10)।

ਖਰਿਆਈ (31:5-8)। ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ "ਝੂਠ" ਅਤੇ "ਧੋਖੇ" ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਸੀ (31:5)। ਉਸ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ "[ਉਸ ਨੂੰ] ਧਰਮ ਤੁਲਾ ਉੱਤੇ ਤੋਲੇ" (31:6)। ਅਸੀਂ ਇਕ ਅਜਿਹੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਜਾਂ ਮੁਸੀਬਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿੱਕਲਣ ਲਈ "ਸਫ਼ੇਦ ਝੂਠ" ਬੋਲਣੇ ਸਮਾਜਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੈ। ਕੁਝ ਲੋਕ ਨਾ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀਆਂ, ਆਪਣੇ ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਝੂਠ ਬੋਲਦੇ ਹਨ, ਬਲਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਝੂਠ ਬੋਲਦੇ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਪੇ, ਪਤੀ ਜਾਂ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਬੱਚੇ। "ਝੂਠੀ ਜੀਭ" ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੱਤ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਯਹੋਵਾਹ ਵੈਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ (ਕਹਾਉਤਾਂ 6:16, 17)। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਸਾਨੂੰ ਚਿਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ, "ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਝੂਠ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਕੇ ਹਰੇਕ ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀ ਨਾਲ ਸੱਚ ਬੋਲੇ ਕਿਉਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਦੂਏ ਦੇ ਅੰਗ ਹਾਂ" (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 4:25)। ਇਹ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਸਚਿਆਈ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਬਣਨ ਲਈ ਯਿਸੂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਚੱਲਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਹੜਾ "ਸਚਿਆਈ" ਹੈ (ਯੂਹੰਨਾ 14:6)।

ਵਿਆਹੁਤਾ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਵਫ਼ਾਦਾਰ (31:9-12)। ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਉਹ ਤੀਵੀਂ ਤੇ ਮੋਹਤ" ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਨਾ ਹੀ ਉਹ "[ਉਸ ਦੇ] ਗੁਆਂਢੀ ਦੇ ਦਰਵੱਜੇ ਉੱਤੇ ਛਹਿ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ" ਸੀ (31:9)। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਪ੍ਰਤੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਅੱਜਕੱਲ੍ਹ ਜੋੜਿਆਂ ਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਰਹਿਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਦਬਾਅ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਆਹਾਂ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕ ਮੀਲ ਵੱਧ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਿਭਚਾਰ ਦੇ ਪਾਪ ਨੂੰ ਅਕਸਰ "ਪ੍ਰੇਮ ਸੰਬੰਧ" ਸ਼ਬਦ ਦੁਆਰਾ ਅਣਡਿੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਇਸ ਨੂੰ ਨਾਵਲਾਂ, ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ ਸੀਰੀਅਲਾਂ, ਹਾਸ ਨਾਟਕ ਅਤੇ ਫਿਲਮਾਂ ਵਿਚ ਰੋਮਾਂਟਿਕ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ, ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ "ਅੱਤ ਬੁਰਾ ਦੋਸ਼" ਕਿਹਾ (31:11)। ਇਬਰਾਨੀਆਂ ਦੇ ਲੇਖਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਵਿਆਹ ਕਰਨਾ ਸਭਨਾਂ ਵਿੱਚ ਆਦਰ ਜੋਗ ਗਿਣਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਵਿਛਾਉਣਾ ਬੇਦਾਗ ਰਹੇ ਕਿਉਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹਰਾਮਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਵਿਭਚਾਰੀਆਂ ਦਾ ਨਿਆਉਂ ਕਰੇਗਾ" (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 13:4)। ਮਸੀਹੀ ਪਤੀਆਂ ਅਤੇ ਪਤਨੀਆਂ ਨੂੰ ਇਕ ਦੂਜੇ ਲਈ ਆਪਣਾ ਪਿਆਰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਜਤਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 7:3-5)। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਬੇਵਫ਼ਾ ਹੋਣ ਲਈ ਪਰਤਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ (ਵੇਖੋ ਕਹਾਉਤਾਂ 6:6-27)। ਬਜ਼ੁਰਗ ਮਸੀਹੀ ਜੋੜਿਆਂ ਦੇ ਨਮੂਨੇ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਕਿੰਨਾ ਅਦਭੁਤ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਪੰਜਾਹ, ਸੱਠ, ਜਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਸੱਤਰ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਇਕ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਰਹੇ ਹਨ।

ਸਾਡੇ ਇਖ਼ਤਿਆਰ ਅਧੀਨ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ (31:13-15)। ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਾਸਾਂ ਨਾਲ ਬਦਸਲੂਕੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰ ਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ (31:13)। ਉਹ ਸਮਝ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਸੀ, ਉਸੇ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬਣਾਇਆ ਸੀ (31:15)। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ ਇਸ

ਸਿਧਾਂਤ ਬਾਰੇ ਲਿਖਿਆ: "ਅਤੇ ਹੇ ਮਾਲਕੋ, ਤੁਸੀਂ ਧਮਕੀਆਂ ਛੱਡ ਕੇ ਓਹਨਾਂ ਨਾਲ ਉਹੋ ਜਿਹਾ ਵਰਤਾਰਾ ਕਰੋ ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਜੋ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਓਹਨਾਂ ਦਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਦੋਹਾਂ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਦੀ ਦਰਗਾਹੇ ਕਿਸੇ ਦਾ ਪੱਖ ਪਾਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ" (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 6:9)। ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਅੱਜ ਇਖ਼ਤਿਆਰ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਇਖ਼ਤਿਆਰ ਅਧੀਨ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਸਲੀਕੇ ਅਤੇ ਆਦਰ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਰੂਪ ਉੱਤੇ ਬਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿਚ ਬਹੁਮੁੱਲਾ ਹੈ। ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੇਸ਼ ਆਉਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਆ ਜਾਣਗੇ।

ਗ਼ਰੀਬਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਆਲੂ (31:16-23)। ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਗ਼ਰੀਬਾਂ, ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਅਤੇ ਯਤੀਮਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਨੂੰ ਅਣਗੌਲਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਨਿਸ਼ਚਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਭੋਜਨ ਅਤੇ ਕੱਪੜੇ, ਨਾਲੇ ਮਕਾਨ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਇਹ ਜੁਆਨੀ ਤੋਂ ਹੀ ਅੱਯੂਬ ਦੀ ਪਰੰਪਰਾ ਸੀ (31:16-20)। ਅੱਜ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਗ਼ਰੀਬਾਂ ਅਤੇ ਲੋੜਵੰਦਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਹਮਦਰਦੀ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਵਾਂ ਨੇਮ ਸਾਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਅਸੀਂ ਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ, ਖ਼ਾਸਕਰ ਸਾਥੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, "ਉਪਰੰਤ ਜਿਵੇਂ ਸਾਨੂੰ ਮੌਕਾ ਮਿਲੇ ਅਸੀਂ ਸਭਨਾਂ ਨਾਲ ਭਲਾ ਕਰੀਏ ਪਰ ਨਿਜ ਕਰਕੇ ਨਿਹਚਾਵਾਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ" (ਗਲਾਤੀਆਂ 6:10)।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪ੍ਰਤੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰ (31:24-28)। ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵੱਡੀ ਦੌਲਤ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਦੌਲਤ ਕਰਕੇ ਘਮੰਡ ਕੀਤਾ (31:24, 25)। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਦੌਲਤ ਦੀ ਦੇਵਤਾ ਵਜੋਂ ਪੂਜਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕੀਤੀ। ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਸੂਰਜ, ਚੰਦ, ਤਾਰਿਆਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕੀਤੀ ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਮਸੋਪੋਤਾਮੀਆ ਵਿਚ ਇਕ ਆਮ ਗੱਲ ਸੀ (31:26-28), ਨਾ ਹੀ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਦੀ ਬਜਾਇ ਸਿਰਜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕੀਤੀ ਸੀ (ਵੇਖੋ ਰੋਮੀਆਂ 1:25)। ਅਕਸਰ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਵੀ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਉਹ ਸਾਡਾ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਅਤੇ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ। ਕੀ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ? ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਧਨ ਦੌਲਤ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਕਾਰਣ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸੂਈ ਦੇ ਨੱਕੇ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਊਠ ਦਾ ਲੰਘਣਾ ਇਸ ਨਾਲੋਂ ਸੁਖਾਲਾ ਹੈ ਭਈ ਧਨੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵੜੇ" (ਮਰਕੁਸ 10:25)। ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ, "ਜੋ ਕੋਈ ਪਿਉ ਯਾ ਮਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਮੇਰੇ ਜੋਗ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਪੁੱਤ੍ਰ ਯਾ ਧੀ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਮੇਰੇ ਜੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ" (ਮੱਤੀ 10:37)।

ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਪ੍ਰਤੀ ਚੰਗਾ (31:29-37)। ਅੱਯੂਬ ਆਪਣੇ ਵੈਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਸ ਤੋਂ ਅਨੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨਾਂ ਨੂੰ ਸਰਾਪ ਦਿੱਤਾ ਸੀ (31:29, 30)। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਨਵਾਂ ਨੇਮ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨਾ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ (ਮੱਤੀ 5:43-45)। ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਰਾਪ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਬਲਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ (ਰੋਮੀਆਂ 12:14)। ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਦੁਸ਼ਮਣ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਵਿਚ ਬਦਲ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਾਰਾਜ਼ ਰਹਿਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਬਦਸਲੂਕੀ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਇ, ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਪਰਦੇਸੀਆਂ ਦੀ

ਪਰਾਹੁਣਚਾਰੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੋਜਨ ਅਤੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਥਾਂ ਦਿੱਤਾ (31:31, 32)। ਇਬਰਾਨੀਆਂ ਦੇ ਲੇਖਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰਾਹੁਣਚਾਰੀ ਕਰਨੀ ਨਾ ਭੁੱਲਿਓ ਕਿਉਂ ਜੋ ਇਹ ਕਰ ਕੇ ਕਿੰਨਿਆਂ ਨੇ ਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨ ਪਛਾਣੇ ਘਰ ਉਤਾਰਿਆ ਹੈ" (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 13:2)। ਸੰਭਵ ਤੌਰ ਤੇ, ਇਹ ਹਵਾਲਾ ਉਤਪਤ 18 ਅਤੇ 19 ਵਿਚ ਅਬਰਾਹਾਮ ਅਤੇ ਲੂਤ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦਾ ਹੈ। ਜਦ ਕਿ ਸਾਡੇ ਲਈ ਦੂਤਾਂ ਦੀ ਪਰਾਹੁਣਚਾਰੀ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੋਵੇਗਾ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਯਿਸੂ ਦੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਣ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਆਪਣੇ ਵਪਾਰਕ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿਚ ਠੀਕ (31:38-40)। ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ ਨਹੀਂ ਹੜੱਪੀ ਸੀ, ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਤਨਖਾਹ ਦੇਣ ਵਿਚ ਅਸਫ਼ਲ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਪਾਰਕ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਨਾਲ ਧੋਖੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਇਆ ਸੀ (31:38, 39)। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਮੀਰ ਆਦਮੀਆਂ ਵਰਗਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਯਾਕੂਬ ਦੁਆਰਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: "ਵੇਖੋ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਾਵਿਆਂ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਖੇਤ ਵੱਢੇ ਓਹਨਾਂ ਦੀ ਲਾਵੀ ਜਿਹੜੀ ਤੁਸਾਂ ਦਲਬੇ ਨਾਲ ਦੱਬ ਰੱਖੀ ਹੈ ਫਰਿਆਦਾਂ ਕਰਦੀ ਅਤੇ ਵਾਢਿਆਂ ਦੀਆਂ ਦੁਹਾਈਆਂ ਸੈਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਕੰਨੀਂ ਪਹੁੰਚ ਗਈਆਂ ਹਨ" (ਯਾਕੂਬ 5:4)। ਸਾਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਵਪਾਰਕ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿਚ ਆਦਰਯੋਗ ਬਣਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਗੁਣਵੱਤਾ ਵਾਲਾ ਕੰਮ ਕਰਨਾ, ਉਚਿਤ ਮੁੱਲ ਅਦਾ ਕਰਨਾ, ਆਪਣੇ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ, ਜਾਂ ਟੈਕਸਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇ।

ਸਿੱਟਾ। ਸਾਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਜੀਉਣ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਅੱਯੂਬ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਨਕਲ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਵਿਚ ਪਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸੇ ਕਰਦਿਆਂ, ਅਸੀਂ ਪਿਛਲੇ ਪਾਪਾਂ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ (ਰੋਮੀਆਂ 6:1-4; 1 ਯੂਹੰਨਾ 1:7, 9)। ਅਸੀਂ ਹਰ ਦਿਨ ਨਵੇਂ ਹੌਂਸਲੇ ਅਤੇ ਤਾਕਤ ਨਾ ਜੀ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਡੀ. ਸਟੀਵਰਟ

ਟਿੱਪਣੀਆਂ

[1]ਸੈਮੂਏਲ ਕੌਕਸ, *ਏ ਕਮੈਂਟਰੀ ਆਨ ਦ ਬੁਕ ਆਫ਼ ਅੱਯੂਬ*, ਜਿਲਦ ਦੂਜੀ (ਲੰਡਨ: ਕੀਗਨ ਪੌਲ, ਟਰੈਂਚ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ, 1885), 389-90. [2]ਫ੍ਰਾਂਸਿਸ ਆਈ. ਐਂਡਰਸਨ, *ਅੱਯੂਬ, ਐਨ ਇੰਟਰੋਡਕਸ਼ਨ ਐਂਡ ਕਮੈਂਟਰੀ*, ਟਿੰਡੇਲ ਓਲਡ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ ਕਮੈਂਟਰੀਜ਼ (ਡਾਊਨਰਸ ਗਰੋਵ, ਇਲੀਨੋਇ: ਇੰਟਰ-ਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈਸ, 1974), 238. [3]ਲੁਡਵਿਗ ਕੋਹਲਰ ਅਤੇ ਵਾਲਟਰ ਬਾਉਮਗਾਰਟਨਰ, *ਦ ਹਿਬਰਿਊ ਐਂਡ ਅਰਾਮਿਕ ਲੈਕਸੀਕਨ ਆਫ਼ ਦਿ ਓਲਡ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ*, ਅਧਿਐਨ ਸੋਧ, ਅਨੁਵਾਦ ਅਤੇ ਸੰਪਾਦਨ ਐਮ. ਈ. ਜੇ. ਰਿਚਰਡਸਨ (ਬੋਸਟਨ: ਬਰਿੱਲ, 2001), 1:500-1. [4]ਜੌਨ ਈ. ਹਾਰਟਲੀ, *ਦ ਬੁਕ ਆਫ਼ ਅੱਯੂਬ*, ਦ ਨਿਊ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਕਮੈਂਟਰੀ ਆਨ ਦਿ ਓਲਡ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ (ਗਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸ਼ੀਗਨ: ਵਿਲੀਅਮ ਬੀ. ਈਰਡਮੈਂਸ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕੰਪਨੀ, 1988), 409. [5]ਕੋਹਲਰ ਅਤੇ ਬਾਉਮਗਾਰਟਨਰ, 1:636. [6]ਹਾਰਟਲੀ, 411. [7]*ਦ ਪੈਪੀਰਸ ਆਫ਼ ਐਨੀ* ਵਿਚ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦੀ ਇਕ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ। [8]ਹਾਰਟਲੀ, 413. [9]ਐਂਡਰਸਨ, 242. [10]ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ, "ਦ ਲਾਅਜ ਆਫ਼ ਇਸ਼ਨੂੰਨਾ," "ਦ ਲਾਅਜ ਆਫ਼ ਹੱਮੁਰਬੀ" ਅਤੇ "ਦ ਲਾਅਜ ਆਫ਼ ਲਿਪਿਟ-ਇਸ਼ਟਰ," ਅਨੁਵਾਦ ਮਾਰਥਾ ਰੋਥ, ਕੋਸ, 2:332-53, 410-14.

[11]ਕੋਹਲਰ ਅਤੇ ਬਾਉਮਗਾਰਟਨਰ, 1:682.[12]ਵਿਲੀਅਮ ਡੀ. ਰੀਬਰਨ, *ਏ ਹੈਂਡਬੁਕ ਆਨ ਦ ਬੁਕ ਆਫ਼ ਅੱਯੂਬ* (ਨਿਊ ਯਾਰਕ: ਯੂਨਾਈਟਡ ਬਾਈਬਲ ਸੋਸਾਇਟੀਜ਼, 1992), 574. [13]ਰੌਬਰਟ ਐੱਲ. ਐਲਡਨ, *ਅੱਯੂਬ*, ਦ ਨਿਊ ਅਮੈਰੀਕਨ ਕਮੈਂਟਰੀ (ਐੱਨ.ਪੀ.: ਬਰੋਡਮੈਨ ਐਂਡ ਹੋਲਮੈਨ ਪਬਲਿਸ਼ਰਜ਼, 1993), 304. [14]ਹਾਰਟਲੀ, 418. [15]ਕੋਹਲਰ ਅਤੇ ਬਾਉਮਗਾਰਟਨਰ, 1:650-51. [16]ਉਸੇ ਸਥਾਨ ਤੇ, 1:766. [17]ਰੀਬਰਨ, 586. [18]ਹਾਰਟਲੀ, 426.